

استاد: کاترین ایی واشکی، مارتین ای اندرسون، پال برانتینگتون، کریستوفر راتنبری، اندرو ریچاردز (۱۳۹۷). «بررسی جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی»، توسعه سازمانی پلیس، شماره ۶۴، صص ۱۳۵-۱۵۴.

بررسی جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی

تاریخ دریافت مقاله: ۹۷/۱۲/۲۶
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۸/۰۱/۲۱
کاترین ایی واشکی^۱، مارتین ای اندرسون^۲، پال برانتینگتون^۳، کریستوفر راتنبری^۴، اندرو ریچاردز^۵، ترجمه: سید امیررضا نجات، مهدی سرابی

چکیده:

محاسبه صرفه اقتصادی و زمان صرف شده برای فعالیت‌های اصلی پلیس و سایر امور مرتبط با نظم و امنیت عمومی، موضوع بسیاری از پژوهش‌های اخیر بوده است. مشاهدات حاکی از آنست که از نظر زمانی تنها ۲۰ درصد فعالیت مأموران پلیس در ارتباط مستقیم با کشف جرایم و ۸۰ درصد در سایر امور مربوط به نظم و امنیت عمومی بوده است. در این پژوهش فعالیت‌های روزانه پلیس در حوزه استحقاقی حومه یکی از شهرهای کشور کانادا بررسی و نشان داده شده است که نسبت هزینه کرد مالی پلیس به بودجه شهری در طول ۳۰ سال نسبتاً ثابت مانده و حجم فعالیت‌های پلیسی نیز با شیب ملایمی در حال افزایش است. این در حالی است که تعداد جرایم، روندی کاهشی داشته است. همچنین کاهش نرخ جرایم علیه اموال، مرتبط و متناسب با رشد جمعیت تشخیص داده شده است.

کلیدواژه‌ها:

جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی، فعالیت پلیس، جرم، نقش پلیس.

1. Kathryn E Wuschke
2. Martin A Andresen
3. Paul J Brantingham
4. Christopher Rattenbury
5. Andrew Richards

مقدمه

در اغلب اوقات اقدامات و عملیات پلیس با کمک داده‌های جرایم و وقایع، تحلیل می‌شوند. در این تحلیل‌ها الگوهای زمانی و مکانی وقوع جرم، ویژگی‌های بزه‌دیده‌ها و بزه‌کاران کندوکاو می‌شود. با وجود این، به‌تازگی آنچه که پلیس در عمل انجام می‌دهد، مورد توجه قرار گرفته است. در این تحقیقات عواملی نظیر پاسخگویی مالی، هزینه‌های عملیاتی، پاسخگویی عملیاتی، نیازهای روزافزون پلیس به منابع و کاهش بودجه‌های سازمان‌های پلیسی مورد تأکید بوده است که می‌توان عنوان «بررسی جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی» به آن اطلاق کرد (گریفیت و همکاران^۶، ۲۰۱۵). تشریح «جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی» به‌خودی‌خود موضوع فراگیری است (برای مسائل و مباحث اقتصادی امور پلیسی رجوع شود به کمپا^۷، ۲۰۱۴ و امنیت عمومی در کانادا، ۲۰۱۴) و به داده‌های پلیسی بیشتری در موقعیت‌های گوناگون نیاز دارد.

یکی از جنبه‌های ادبیات پژوهش در حوزه امور پلیسی به این مسئله می‌پردازد که چند درصد از زمان و منابع نیروی پلیس صرف بررسی وقایع مجرمانه می‌شود؟ در پاسخ معمولاً گفته می‌شود که تنها ۲۰ تا ۳۰ درصد از اقدامات پلیس، که براساس تماس‌های دریافتی / تعداد وقایع یا زمان صرف‌شده محاسبه می‌شود، به فعالیت‌های مجرمانه مربوط می‌شود (دمریس و همکاران^۸، ۲۰۰۷). با توجه به تردیدهایی که درباره آمارها وجود دارد، این مسئله مطرح می‌شود که از پلیس انتظار می‌رود چه مأموریتی را انجام دهد؟ پژوهشگران متعددی، به تنوع گسترده مأموریت پلیس و فراتر بودن آن از بررسی صرف فعالیت‌های مجرمانه اذعان دارند (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲، مؤسسه مطالعات تحقیقاتی شهری کانادا^۹، ۲۰۱۴ و اسکات و گلدستین^{۱۰}، ۲۰۰۵) و این مسئله نیاز روزافزون به خدمات پلیسی متنوع‌تر را دوچندان کرده است.

با وجود این، دغدغه اصلی آنست که نقش واقعی و موردانتظار پلیس در جامعه بررسی شود. اگرچه، امروزه انتظارات جامعه از نقش پلیس فراتر از اجرای قانون است (کاپوتو و مکتایر^{۱۱}، ۲۰۱۵)، در تعریف

6. Griffiths et al

7. Kempa

8. Demers et al

9. Institute for Canadian Urban Research Studies

10. Scott and Goldstein

11. Caputo and McIntyre

رسمی از مأموریت پلیس، گستره مأموریت بسیار وسیع و پدیده است. برای نمونه، در «قانون پلیس بریتیش کلمبیا»^{۱۳} شرح وظایف پلیس به این شرح است: اجرای قوانین جنایی، اجرای مقررات محلی، کمک به اجرای عدالت، پیشگیری از جرم و برقراری نظم و قانون. سه وظیفه اول نسبتاً اختصاصی هستند، اما پیشگیری از جرم و برقراری نظم و قانون، گستره متنوعی از فعالیت‌ها را دربرمی‌گیرد. برای مثال، در مکان‌های روستایی و دورافتاده (و دروقایع شهری که پلیس اولین پاسخ‌دهنده است)، نبود خدمات بهداشتی و اجتماعی نیز به معنی پرداختن پلیس به این نوع مسائل برای حفظ نظم خواهد بود؛ به‌ویژه در مواقعی که مسئله حفظ سلامت روانی مطرح است، نیاز به پلیس بیشتر نمود پیدا می‌کند (واگان و همکاران^{۱۴}، ۲۰۱۶). برقراری نظم و قانون مسلماً اجرای قانون را در پی خواهد داشت و شامل پاسخ‌گویی به تماس‌هایی که ممکن است به وقایع مجرمانه منتهی شوند نیز می‌شود (اداره بازرسی پلیس^{۱۴}، ۲۰۱۲). با وجود این، برقراری نظم در جامعه فراتر از رسیدگی به نقض قوانین جنایی یا تخلف‌های احتمالی می‌شود. برای نمونه کمک کردن به فردی که گم شده است، هدایت عبور و مرور خودروها پس از وقوع تصادف و میانجی‌گری در نزاع میان همسایه‌ها، همگی انتظارات جامعه از پلیس است.

اگرچه ما قصد نداریم از اهمیت بررسی میزان زمان صرف‌شده پلیس به فعالیت‌های دارای ارتباط مستقیم با جرم بکاهیم، در اینجا به بررسی آنچه که پلیس در مکان‌های مختلف در محدوده یکی از شهرهای کوچک کشور کانادا انجام می‌دهد می‌پردازیم. به‌منظور مشاهده سیر تغییرات در فعالیت‌های پلیس در گذر زمان، از داده‌های مربوط به وقایع بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۴ استفاده کرده‌ایم (این داده‌ها شامل آموزش، تحقیقات و فعالیت‌های قضایی نمی‌شوند). بنابراین، پرسش‌هایی به شرح زیر درباره جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی بررسی خواهیم کرد:

- آیا هزینه‌کرد مالی پلیس در حال افزایش است؟
- آیا نرخ جرایم و تعداد تماس‌ها برای دریافت خدمات پلیسی با گذر زمان کاهش یافته است؟
- آیا ماهیت آنچه پلیس انجام می‌دهد در گذر زمان تغییر یافته است؟
- آیا مکان انجام مأموریت و حضور پلیس تغییر کرده است؟

۱۳. غربی‌ترین استان کانادا - مترجم

13. Vaughan et al

14. Her Majesty's inspectorate of Constabulary

تحقیقات مرتبط

تحقیقات پیرامون درصد واقعی فعالیت‌های پلیسی دارای ارتباط مستقیم با کشف جرم، با گزارش «زمان صرف‌شده برای جرم» در بریتانیای کبیر آغاز شد (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲). در این گزارش، پژوهشگران در پی بررسی این ادعا بودند که جرایم تنها ۲۰ درصد مأموریت پلیس را تشکیل می‌دهند. در این تحلیل، داده‌های شش اداره پلیس در بریتانیای کبیر شامل نواحی شهری و روستایی بررسی و مشاهده شد که تنها ۲۸ درصد وقایع گزارش‌شده به پلیس، مرتبط با جرم بوده است. پژوهشگران با بررسی وقایعی که احتمال منجرشدن به جرم را دارند (برای نمونه، رفتارهای ضداجتماعی) دریافتند در حدود ۹۰ درصد وقایع به‌طور غیرمستقیم با جرم احتمالی مرتبط هستند و این رخدادها حداقل ۸۰ درصد زمان پلیس را به خود اختصاص می‌دهد. در نتیجه، بیشتر فعالیت‌های پلیس مرتبط با جرم یا نوعی از پیشگیری از جرم بود؛ اما، وقایع مجرمانه، به‌طور متوسط، زمان کمتری را نسبت به دیگر رخدادها به خود اختصاص می‌دهند.

ادعای ۲۰ درصد، برای اولین بار در کانادا و زمانی مطرح شد که دیل مک‌فی، رئیس سابق «انجمن رؤسای پلیس کانادا»، اظهار کرد ۷۰ تا ۸۰ درصد تماس‌ها برای دریافت خدمات مربوط به فعالیت مجرمانه نیست (مک‌فی^{۱۵}، ۲۰۱۳). این درصد در پژوهش دیمرز و همکارانش (۲۰۰۷) تأیید شد که تنها در ۲۴ درصد تماس‌ها فعل مجرمانه رخ داده است. تحقیقات صورت‌گرفته در بریتیش کلمبیا نشان داد در حوزه استحفاظی «پلیس سلطنتی سوار کانادا»^{۱۶} حدود ۳۰ درصد از وقایع پلیسی مرتبط با فعالیت مجرمانه است (مؤسسه مطالعات تحقیقاتی شهری کانادا، ۲۰۱۴). پژوهش‌های اخیر در کانادا، بریتانیای کبیر و ایالات متحد آمریکا نیز همواره نشان داده‌اند وقایع مجرمانه بخش نسبتاً کوچکی از فعالیت‌های پلیس را تشکیل می‌دهند. به این ترتیب، این موضوع می‌تواند نکات آموزنده‌ای درباره نحوه نگرش ما به مأموریت پلیس و استفاده آنها از منابع به همراه داشته باشد. با توجه به شواهد موجود، کاملاً روشن است که بیشترین زمان پلیس صرف جرم و پیشگیری از جرم می‌شود؛ اقداماتی که جامعه معمولاً آنها را کارکرد اصلی پلیس تلقی می‌کند. با وجود این، وظیفه رسمی و قانونی پلیس به‌ویژه در بریتیش کلمبیا، بسیار گسترده‌تر از جرم و پیشگیری از جرم است.

یافته‌ها

داده‌های وقایع پلیسی در پژوهش حاضر از اداره پلیس «پورت مودی» دریافت شده است. «پورت مودی» شهری کوچک در کلانشهر ونکوور و یکی از شهرهای سه‌گانه پورت مودی^{۱۷}،

15. McFee

16. Royal Canadian Mounted Police

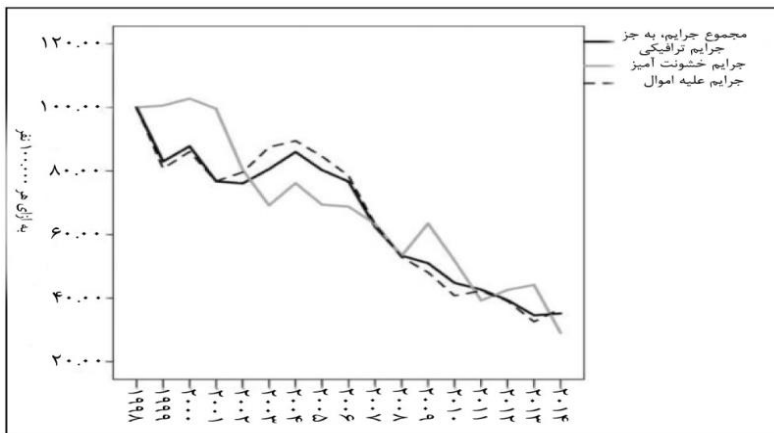
17. Port Moody

کوکیتلام^{۱۸} و پورت کوکیتلام است. این شهر که در سال ۱۹۱۳ به ثبت رسید مساحتی کمتر از ۲۶ کیلومتر مربع (۱۰ مایل مربع) را پوشش داده و جمعیتی در حدود ۳۴۰۰۰ نفر (آمار سال ۲۰۱۴) دربردارد.

جدول ۱. نرخ جرایم به ازای هر ۱۰۰۰۰۰۰ نفر در کلانشهر ونکوور (۲۰۱۴)

شهر	مجموع جرایم (به جز تخلفات ترافیکی)	جرایم خشونت آمیز	جرایم علیه اموال
ساری ^{۱۹}	۱۰۱۴۳/۷۷	۱۱۱۹/۴۷	۷۰۱۳/۱۵
مابل ریج ^{۲۰}	۸۶۰۲/۲۶	۱۱۲۷/۱۹	۵۲۳/۱۸
پیت میدو ^{۲۱}	۸۲۵۶/۹۳	۱۰۵۹/۹۴	۵۰۵۰/۶۱
نیو وستمنیستر ^{۲۲}	۸۱۹۶/۳۷	۱۳۴۶/۸۱	۵۲۲۵/۲۸
لانگلی ^{۲۳}	۷۸۰۰/۰۶	۷۳۶/۲۴	۵۸۰۵/۲۵
ونکوور ^{۲۴}	۷۵۷۶/۹۹	۱۲۶۶/۲	۵۶۶۴/۳
پورت کوکیتلام ^{۲۵}	۶۸۸۷/۹۱	۸۶۲/۸۸	۴۲۴۵/۴۴
ونکوور شمالی ^{۲۶}	۶۷۱۴/۵۴	۹۳۳/۴۴	۳۷۴۱/۵۱
بورنابی ^{۲۷}	۶۱۷۵/۰۴	۷۶۰/۰۶	۴۸۸۳/۷۳
ریچموند ^{۲۸}	۶۰۵۹/۲۲	۶۶۵/۹۲	۴۲۵۷/۸۴
کوکیتلام ^{۲۹}	۵۹۳۴/۷۳	۶۹۰/۳۶	۳۹۴۹/۵۷
دلتا ^{۳۰}	۴۹۱۵/۴۹	۵۴۸/۷۶	۳۳۳۶/۴۱
ونکوور غربی ^{۳۱}	۳۶۸/۳۴	۵۵۳/۰۵	۲۷۲۸/۲۶
منطقه ونکوور شمالی ^{۳۲}	۳۶۷۶/۵۴	۳۹۵/۶۳	۲۵۳۷/۵۸
پورت مودی	۲۹۷۳/۴۷	۳۳۷/۳۷	۲۳۰۱/۵۸

18. Coquitlam
19. Surrey
- 20.
- 21.
22. New Westminster
23. Langley
24. Vancouver
25. Port Coquitlam
26. North Vancouver City
27. Burnaby
28. Richmond
29. Coquitlam
30. Delta
31. West Vancouver
32. North Vancouver District

شکل ۱. روند تغییرات تعداد جرایم در شهر پورت مودی

وضعیت نرخ جرایم و روند تغییرات تعداد جرایم در جدول ۱ و شکل ۱ نشان داده شده است. در سال ۲۰۱۴، پورت مودی دارای کمترین نرخ جرم (مجموع جرایم رخ داده، جرایم خشونت‌آمیز و جرایم علیه اموال) به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر در کل کلانشهر ونکوور بود. نرخ جرم در پورت مودی، نصف نرخ جرم در شهرهای کوکیتلام و پورت کوکیتلام است. به‌منظور تسهیل مقایسه نرخ جرایم، سال ۱۹۹۸ را به‌عنوان سال پایه و عدد ۱۰۰ را به‌عنوان شاخص جرایم رخ‌داده در آن سال در نظر می‌گیریم. شکل ۱ کاهش چشمگیر نرخ جرم را نشان می‌دهد (فارل و همکاران ۳، ۲۰۱۱). از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۴، نرخ مجموع جرایم (به جز جرایم شدآمد) تا ۶۷ درصد، نرخ جرایم خشونت‌آمیز بیش از ۷۰ درصد و جرایم علیه اموال نیز بیشتر از ۶۳ درصد کاهش یافته است. با وجود این، پرسش‌ها درباره افزایش هزینه‌کرد مالی پلیس در شرایطی مطرح می‌شود که تعداد جرایم در حال کاهش هستند.

در تحلیل هزینه‌کردهای مالی پلیس، هزینه‌های نیروی کار (حقوق‌ها و مزایای شغلی مأموران سوگندخورده و کارمندان)، تجهیزات، سرانه هزینه‌کرد پلیس، مجموع هزینه‌کرد پلیس و غیره بررسی می‌شود. برای ارزیابی هزینه‌کردها در امور پلیسی، به بررسی نسبت بودجه امور پلیسی به مجموع بودجه شهر (یا به عبارت دیگر سهم ادارات پلیس از بودجه شهر پورت‌مودی) خواهیم پرداخت. داده‌ها از گزارش «صورت‌حساب هزینه‌ها» که به صورت سالانه توسط بخش «دولت محلی» در «وزارت ورزش و توسعه اجتماعی» منتشر می‌شود به‌دست آمده است. آمار

دردسترس شامل دارایی‌های مالی، دیون، درآمدها، مخارج، بدهی‌های مجاز، وام‌های بلاعوض و مالیات می‌شود. تمامی ارقام صورت‌حساب‌های هزینه‌ها توسط دولت‌های محلی به صورت سالانه و در کاربرگه‌های گزارش مالی به «وزارت ورزش و توسعه اجتماعی» ارائه می‌شوند.

هزینه‌کردها در امور پلیسی

افزایش هزینه‌کردها در امور پلیسی (فدراسیون شهرستان‌های کانادا^{۳۴}، ۲۰۱۲، ۲۰۱۲، امنیت عمومی کانادا)، به‌ویژه با وجود محدودیت‌های مالی در دهه گذشته، موضوع مورد بحث در محافل سیاسی بوده است (کلارک^{۳۵}، ۲۰۰۲؛ دروماند^{۳۶}، ۲۰۱۲؛ لیتوپلاس و ریگاکوس^{۳۷}، ۲۰۰۵ و امنیت عمومی کانادا^{۳۸}، ۲۰۱۴). اما، میزان هزینه امور پلیسی چقدر است؟ کمپا (۲۰۱۴) معتقد است که هزینه‌کردها در امور پلیسی ۵۰ درصد بودجه شهری را به خود اختصاص می‌دهد (به دلیل اجتماعی بودن ماهیت هزینه‌کردها، این ارقام دردسترس عموم قرار می‌گیرند). براساس گزارش «جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی» (مؤسسه مطالعات تحقیقاتی شهری کانادا، ۲۰۱۴)، سهم «وزارت دادگستری^{۳۹}» از بودجه استانی در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۵، ۳/۵۴ درصد بود؛ جالب آنکه این بودجه شامل امور پلیسی، دادگاه‌ها و مراکز اصلاح و تربیت می‌شود. این بدان معنی است که حتی اگر توزیع این بودجه را مساوی در نظر بگیریم، امور پلیسی کمی بیشتر از یک درصد بودجه استانی را به خود اختصاص می‌دهد. اکنون این پرسش مطرح است که وزارت‌خانه‌های دیگر چه میزان بودجه دریافت می‌کنند؟ ارقام مربوط به بودجه همان سال عبارت‌اند از: «وزارت خانواده و کودکان^{۴۰}»، ۴/۱۶ درصد؛ «وزارت آموزش‌های عالی^{۴۱}»، ۵/۹۴ درصد؛ «وزارت توسعه و نوآوری اجتماعی^{۴۲}»، ۷/۷۶ درصد؛ وزارت آموزش و پرورش^{۴۳}، ۱۶/۵ درصد و «وزارت بهداشت^{۴۴}»، ۵۱/۹ درصد. مسئله دیگر میزان افزایش هزینه‌کردها وزارت‌خانه‌هاست. در سطح شهر، سرانه هزینه‌کرد امور پلیسی بین سال‌های ۱۹۸۰ و ۲۰۱۰، ۲/۵ برابر شده است؛ در همین بازه زمانی، هزینه‌کرد هیئت مدیره مدارس ۲/۰۴ برابر و هزینه‌کردها

34. Federation of Canadian Municipalities

35. Clarke

36. Drummond

37. Lithopoulos and Rigakos

38. Public Safety Canada

39. Ministry of Justice

40. Ministry of Children and Family Development

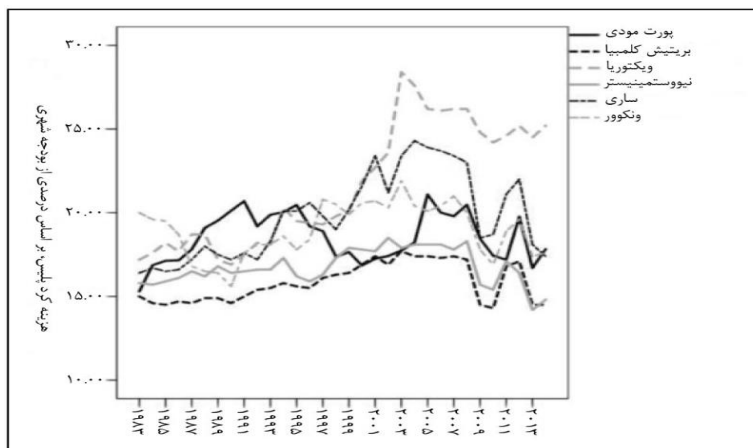
41. Ministry of Advanced Education

42. Ministry of Social Development and Social Innovation

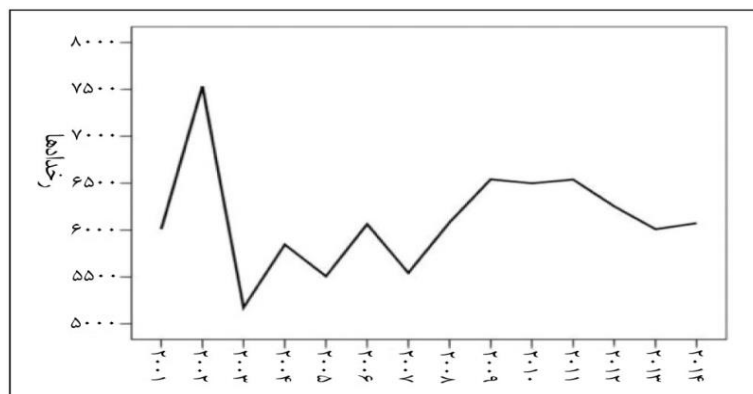
43. Ministry of Education

44. Ministry of Health

در امور سلامت ۲/۸۶ برابر شده است. برای این افزایش‌ها، علل بسیاری متصور است (برای نمونه، افزایش جمعیت سالخورده‌ها به افزایش هزینه‌های درمانی منجر می‌شود)، اما نکته مهم اینک، با وجود افزایش هزینه‌های امور پلیسی، این افزایش متناسب با دیگر هزینه‌های شهری است.

شکل ۲. سهم اداره پلیس شهر پورت مودی از بودجه شهر، ۱۹۸۳-۲۰۱۴

شکل ۳. تعداد وقایع اداره پلیس شهر پورت مودی، ۲۰۰۱-۲۰۱۴

همزمان با افزایش هزینه‌کردها در امور پلیسی، پیچیدگی امور پلیسی نیز افزایش یافته است. براساس گفته مالم و همکارانش (۲۰۰۵)، از سال ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۳، مراحل و زمان مدیریت و بررسی پرونده‌ها به‌طور چشمگیری افزایش یافته است؛ برای نمونه، پرونده‌های سرقت از منزل بیش از ۵۸ درصد، رانندگی تحت تأثیر مواد مخدر یا الکل ۲۵۰ درصد و ضرب‌وشتم خانوادگی ۹۶۴ درصد بیشتر از گذشته وقت می‌گیرند که علت آن، پیچیدگی بیشتر ماهیت و محتوای پرونده‌ها در سال‌های اخیر است. باید توجه داشت که این موضوع گرچه هزینه‌کردها در امور پلیسی را افزایش نمی‌دهد، ولی موجب کاهش تعداد پرونده‌های بررسی شده با توجه به محدودیت منابع می‌شود.

«وزارت ورزش و توسعه فرهنگی^{۴۵}» به هزینه‌کردها در امور پلیسی توجه ویژه‌ای دارد، به‌طوری‌که تارنمای آمار دولت‌های محلی داده‌هایی را منتشر می‌کند که امکان محاسبه هزینه‌کرد امور پلیسی از سال ۱۹۸۳ تا ۲۰۱۴ را فراهم می‌آورد. درصد بودجه شهری اختصاص یافته به امور پلیسی در شهرهای پورت مودی، ویکتوریا، نیو وستمنستر، سوری، ونکوور و بریتیش کلمبیا در شکل ۲ نشان داده شده است. سهم بودجه امور پلیسی از بودجه شهری در پورت مودی در ۳۰ سال گذشته بین ۱۷ و ۲۱ درصد در نوسان بوده است - این نوسان در کل بودجه شهری متغیر بوده است و تنها مربوط به هزینه‌کردهای پلیسی در سال‌های مختلف نیست. در مجموع، متوسط سهم بودجه امور پلیسی در استان بریتیش کلمبیا در این مدت ۱۴ تا ۱۸ درصد بودجه کل و نسبتاً ثابت بوده است. سایر شهرهای بزرگ در کلانشهر ونکوور، نسبت مشابهی از هزینه‌های امور پلیسی را نشان می‌دهند که برخی بیشتر و برخی کمتر از شهر پورت مودی هستند. اگرچه، اختصاص این درصد از بودجه شهری به امور پلیسی چشمگیر است، اما به‌هیچ‌وجه به درصد بالایی که توسط کمپا (۲۰۱۴) مطرح شده (یعنی ۵۰ درصد) نزدیک نیست. قصد نادرست نشان دادن تحقیقات پیشین را نداریم، اما ادعایی که برای کل کانادا می‌شود در مورد استان بریتیش کلمبیا صدق نمی‌کند.

پرسش دیگری که مطرح است اینکه؛ اطلاعات ما از جنبه‌های اقتصادی امور پلیسی چه میزان است؟ هزینه‌کرد امور پلیسی در حال افزایش است، اما این افزایش در تناسب با دیگر ارائه‌دهندگان خدمات عمومی است. امور پلیسی در حدود یک درصد بودجه استانی در استان بریتیش کلمبیا را مصرف می‌کند؛ با وجود این، افزایش هزینه‌کردهای امور پلیسی، در ۳۰ سال گذشته نسبتی از بودجه شهری که به امور پلیسی اختصاص می‌یابد نسبتاً ثابت و ۲۰ درصد یا کمتر از آن بوده است.

45. Ministry of Sport and Cultural Development

کاهش جرم چه میزان بوده است؟

داده‌های وقایع پلیسی^{۴۶} از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۴ تحلیل تا ماهیت امور پلیسی در شهر پورت مودی بررسی شود؛ نرخ و روند تغییرات جرایم، که در جدول ۱ و شکل ۱ نشان داده شده است. روند تغییرات در داده‌های وقایع پلیسی در شکل ۳ نشان داده شده است. اگر افزایش رخدادها در سال ۲۰۰۲ و کاهش بعدی آن در سال ۲۰۰۳ را در نظر نگیریم، روند تغییرات در تعداد وقایع پلیسی شهر پورت مودی روزافزون بوده است. این روند با آمار رسمی جرم که در شکل ۱ ارائه شده در تناقض است. اگرچه روند افزایشی تغییرات در گذر زمان چشمگیر نیست، این روند با کاهش چشمگیر «جرم» در همان بازه زمانی در تضاد شدیدی است.^{۴۷} تعداد جرایم گزارش شده به «اداره آمار کانادا» برای شهر پورت مودی در بازه زمانی ۲۰۱۴-۲۰۰۱ نیز از ۳۵ به ۴۰ درصد کاهش یافته است.^{۴۸} اگر نرخ وقایع پلیسی را برحسب هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر محاسبه کنیم، کاهش تنها ۲۵ تا ۳۰ درصد است، تا آنکه ۵۵ تا ۶۰ درصد در نرخ جرم آمار رسمی باشد^{۴۹}. با توجه به اینکه مطالبات از خدمات پلیسی براساس حجم کار محول شده به پلیس است، این آمار نشان می‌دهد که چرا هنگام بررسی حجم کار پلیس و بودجه متناظر با آن، استفاده از نرخ جرم مشکل‌آفرین می‌شود (وقایع پلیسی بیشترین حجم از زمان و انرژی پلیس را به خود اختصاص می‌دهد، از این رو استفاده از نرخ جرم برای ارزیابی حجم کار پلیس، نمی‌تواند معیار مناسبی باشد- مترجم).

در اینجا، قصد بررسی علت تفاوت نرخ آمار رسمی و تعداد جرایم با وقایع پلیس را نداریم. همان‌طور که گفته شد، آمار رسمی وقایع پلیسی و نرخ رسمی جرایم در شهر پورت مودی در حال کاهش است، اما افزایش جمعیت احتمالاً در «کاهش جرم» سهیم است. بین سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۱۴، جمعیت پورت مودی از ۲۳,۸۶۰ نفر به ۳۴,۰۰۰ نفر افزایش یافته است؛ که معادل ۴۲,۵ درصد رشد جمعیت مقیم است. با این رشد جمعیت، تقریباً نیمی از کاهش نرخ جرم در پورت مودی را می‌توان به افزایش جمعیت ساکنان نسبت داد. با توجه به اینکه میزان فعالیت مجرمانه نسبتاً کم است، نباید جرایم، کاهش بسیاری داشته باشد، که در شکل ۱ نشان داده شده است (پس علت کاهش نرخ جرم به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر (در شکل ۱)، افزایش جمعیت است- مترجم).

۴۶. وقایع پلیسی ناظر به سایر اقدامات و فعالیت‌هایی می‌شود که به‌طور مستقیم با جرم مرتبط نیست و عمدتاً مربوط به نظم و خدمات انتظامی می‌شوند.

۴۷. روند تعداد وقایع پلیسی افزایشی (شکل ۳) ولی روند نرخ جرم (شکل ۱) کاهشی بوده است- مترجم.

۴۸. تعداد جرایم بین سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۴ از ۴۰ به ۳۵ درصد کاهش یافته است، در صورتی که، براساس شکل ۱، نرخ جرم به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر، ۶۰ تا ۷۰ درصد کاهش یافته است- مترجم.

۴۹. نرخ رخداد پلیسی (به عبارت دیگر تعداد رخداد پلیسی به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر جمعیت) ۲۵ تا ۳۰ درصد کاهش یافته، در صورتی که نرخ جرم به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر ۵۵ تا ۶۰ درصد کاهش یافته است- مترجم.

جدول ۲. انواع و تعداد رخدادهای در اداره پلیس پورت مودی (۲۰۰۱-۲۰۱۴)

۲۰۱۴	۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۱	۲۰۱۰	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱
۱۳۷	۱۹۲	۱۸۹	۱۷۴	۲۳۳	۱۶۵	۱۳۴	۱۳۳	۱۳۳	۱۲۶	۱۳۳	۱۲۵	۱۵۶	۱۳۷
۸۶۴	۸۰۷	۸۹۶	۹۸۴	۹۵۵	۹۷۳	۹۹۷	۱۱۵۶	۱۴۴۴	۱۳۱۱	۱۵۶۳	۱۴۳۰	۱۲۸۷	۱۱۳۲
۶۲	۷۶	۹۱	۱۰۵	۱۲۱	۱۱۱	۱۲۲	۱۱۴	۱۱۱	۱۱۷	۱۳۲	۱۳۴	۱۳۰	۸۹
۲۶۳۲	۳۳۴۲	۲۵۴۲	۲۵۵۲	۳۳۴۸	۳۶۹۰	۳۳۵۲	۲۹۱۴	۳۰۸۷	۲۷۵۴	۲۶۸۲	۲۳۲۰	۲۵۲۱	۲۵۱۷
۶۶۴	۷۵۲	۶۸۴	۷۶۲	۷۵۱	۷۱۵	۷۳۶	۶۶۲	۶۸۶	۶۴۹	۶۵۷	۵۷۱	۷۴۶	۵۶۴
۳۱۹	۳۶۱	۳۶۶	۳۸۸	۳۸۸	۳۸۰	۳۰۳	۱۳۳	۱۷۱	۱۷۱	۸۴	۷۴	۲۰۲	۱۵۶
۲۶۸	۲۷۵	۲۹۱	۴۵۴	۲۸۳	۳۵۵	۳۲۴	۳۵۹	۲۸۶	۳۸۶	۳۴۷	۳۵۳	۳۵۷	۲۹۹
۱۱۷	۱۰۴	۱۱۳	۱۲۰	۱۹۸	۲۵۲	۲۲۰	۱۷۳	۱۷۵	۱۷۵	۲۳۷	۱۷۶	۱۳۳	۱۱۵

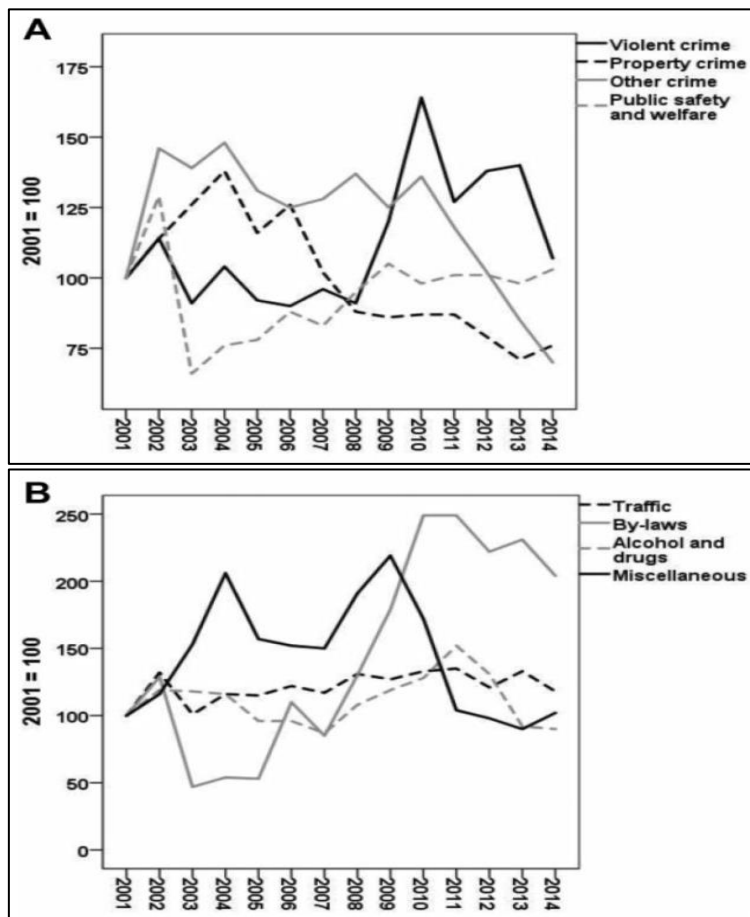
ثبات در کار پلیس

برای بررسی بیشتر ماهیت کار پلیس در شهر پورت مودی وقایع پلیسی در هشت دسته طبقه‌بندی شده‌اند: جرایم خشونت‌آمیز، جرایم علیه اموال، انواع دیگر جرم، امنیت و آسایش عمومی، تخلفات رانندگی، اجرای مقررات، اعمال قوانین مرتبط با مواد مخدر و الکل و موارد دیگر. این طبقه‌بندی، به‌ویژه وقایعی که در گروه امنیت و آسایش عمومی قرار می‌گیرند، مشابه طبقه‌بندی رخدادهای مطالعه‌ای است که در بریتانیا انجام شد (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲). با این حال، فهرست رخدادهای مطالعه حاضر بسیار جامع‌تر از مطالعه بریتانیا است.

در جدول ۲ انواع وقایع پلیسی و در شکل ۴ روند تغییرات آنها به تفکیک نشان داده شده است. با وجود کاهش چشمگیر نرخ جرایم خشونت‌آمیز در شهر پورت مودی از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۴، وقایع بسیار معدودی در این شهر در هر کدام از سال‌های تعیین شده رخ داده است و بیشتر این رخدادهای ضرب‌وشتم ساده هستند. افزون بر این، میزان جرایم خشونت‌آمیز در بازه زمانی مطالعه، کمی افزایش و نه کاهش یافته است. در جرایم علیه اموال کاهش کمی را می‌توان دید، که با توجه به افزایش جمعیت ساکنان، می‌تواند علت کاهش جرم در پورت مودی را توضیح دهد. به دلیل افزایش پیچیدگی پرونده‌ها، پلیس نمی‌تواند شاهد کاهش حجم کار خود باشد.

از جدول ۲ می‌توان به روشنی دریافت که بیشتر وقایع پلیسی ریشه در برقراری امنیت و آسایش عمومی دارد. این یافته مشابه نتایج تحقیقات پیشین در این منطقه است (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲). وقایعی که در طبقه‌بندی «امنیت و آسایش عمومی» قرار می‌گیرند، مانند مطالعه‌ای که در بریتانیا انجام شد، شامل به صدا درآمدن آژیر خطر، کمک به دولت در ارائه خدمات رفاهی، شخص یا فعالیت مشکوک و کمک به دیگر مؤسسات عدالت کیفری یا خدمات عمومی می‌شود. در «قانون پلیس»، این اقدامات را

می‌توان در زمره مأموریت «برقراری نظم و قانون» قرار داد. همان‌طور که در شکل ۴ نشان داده شده است، روند تغییرات جرایم خشونت‌آمیز و اقدامات برای برقراری «امنیت و آسایش عمومی» افزایشی، جرایم علیه اموال و دیگر جرایم کاهشی، نقض مقررات افزایشی و دیگر طبقه‌بندی رخدادها نسبتاً ثابت است.

شکل ۴: روند تغییرات انواع رخداد در اداره پلیس شهر پورت مودی ۲۰۰۱-۲۰۱۴

به‌منظور بررسی دقیق نسبت وقایع مجرمانه پلیسی، درصد هر کدام از هشت طبقه‌بندی وقایع پلیسی از مجموع فعالیت پلیس را در جدول ۳ ارائه می‌دهیم. از نسبت‌های به‌دست‌آمده به روشنی می‌توان دریافت که وقایع خشونت‌آمیز، درصد بسیار کوچکی از کار پلیس را تشکیل می‌دهد و این نسبت در مدت مورد مطالعه ۱۴ سال نسبتاً ثابت بوده است. در حدود ۱۳ تا ۲۸ درصد وقایع پلیسی، جرایم علیه اموال تشخیص داده شده‌اند، اگرچه این رقم در بیشتر مواقع زیر ۲۰ درصد است. همچنین، این درصد در گذر زمان کاهش یافته و در بیشتر سال‌ها زیر ۱۵ درصد است. سایر جرایم در مقایسه با جرایم خشونت‌آمیز همواره نسبت پایین‌تری از مجموع وقایع پلیسی را تشکیل می‌دهند.

جدول ۳: سهم انواع رخدادها در اداره پلیس پورت مودی (۲۰۱۴-۲۰۰۱)

۲۰۱۴	۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۱	۲۰۱۰	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱
۲/۴۲	۳/۲۰	۲/۰۲	۲/۶۶	۳/۴۵	۲/۵۲	۲/۰۴	۲/۲۸	۲/۰۳	۲/۶۹	۲/۴۵	۲/۴۲	۲/۰۷	۲/۲۸
۱۴/۲۳	۱۲/۲۳	۱۴/۱۳	۱۵/۰۵	۱۵/۱۶	۱۴/۸۸	۱۶/۴۰	۲۰/۸۶	۲۳/۶۹	۲۳/۸۱	۲۶/۷۴	۲۷/۶۴	۱۷/۰۹	۱۸/۸۴
۱/۰۲	۱/۲۶	۱/۶۶	۱/۶۹	۱/۸۶	۱/۷۰	۲/۰۱	۲/۰۶	۱/۸۳	۲/۱۲	۲/۱۶	۲/۴۰	۱/۷۳	۱/۴۸
۵۹/۸۱	۵۷/۲۸	۵۷/۲۸	۵۴/۲۳	۵۲/۰۶	۵۶/۴۱	۵۵/۱۲	۵۲/۵۷	۵۰/۹۲	۴۵/۰۱	۴۵/۸۹	۴۴/۸۵	۶۰/۰۲	۵۸/۵۳
۱۰/۹۳	۱۲/۵۱	۱۲/۵۱	۱۱/۶۵	۱۱/۵۶	۱۰/۹۳	۱۲/۱۵	۱۱/۹۴	۱۱/۲۶	۱۱/۷۹	۱۱/۲۴	۱۱/۰۴	۹/۹۰	۹/۳۹
۵/۲۵	۶/۰۱	۶/۰۱	۵/۹۳	۵/۹۷	۴/۲۸	۳/۳۳	۲/۴۰	۲/۸۲	۱/۵۱	۱/۳۴	۱/۳۳	۲/۶۸	۲/۶۰
۴/۴۱	۴/۵۸	۴/۵۸	۶/۹۴	۵/۸۹	۵/۳۳	۵/۳۳	۴/۶۲	۴/۷۲	۵/۱۹	۵/۹۴	۶/۸۲	۴/۷۵	۴/۹۸
۱/۹۳	۱/۷۳	۱/۷۳	۱/۸۴	۲/۰۵	۲/۸۵	۲/۶۲	۲/۱۲	۲/۸۹	۲/۶۹	۴/۰۵	۲/۴۰	۱/۷۷	۱/۹۱

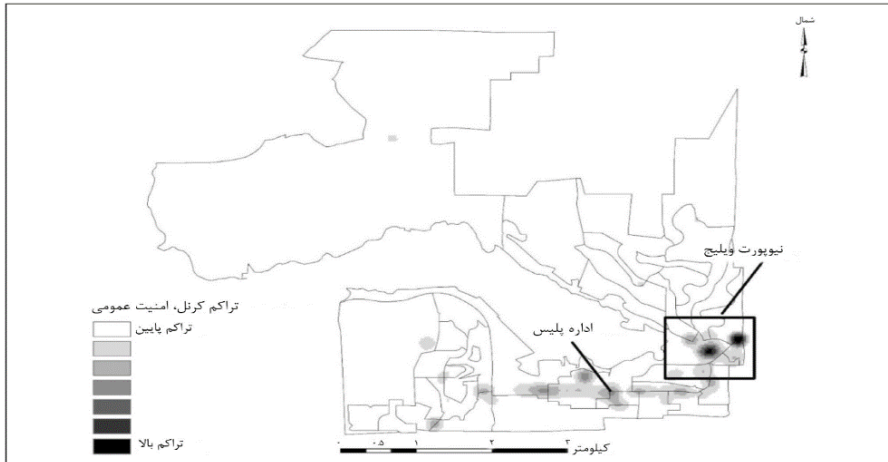
شکل ۵. تراکم کرنل وقایع مجرمانه، پورت مودی، ۲۰۱۴-۲۰۰۱

در مجموع، جرم ۲۰ تا ۳۰ درصد وقایع پلیسی را در بازه زمانی ۱۴ سال تشکیل داده است که با تحقیقات گذشته مطابقت می‌کند (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲، مؤسسه مطالعات تحقیقاتی شهری کانادا، ۲۰۱۴). همان‌طور که انتظار می‌رود، براساس میزان وقایع پلیسی در جدول ۲، وقایع مربوط به برقراری آسایش و امنیت عمومی با ۴۵ تا ۶۰ درصد، که در بیشتر مواقع نزدیک به ۶۰ درصد است، بیشترین بخش کار پلیسی شهر پورت مودی را تشکیل می‌دهند. اگرچه این فعالیت‌ها در بیشتر مواقع در دسته‌بندی «جرایم احتمالی» قرار می‌گیرد (اداره بازرسی پلیس، ۲۰۱۲)، تمام وقایع مربوط به این طبقه‌بندی شامل به صدا درآمدن آژیر خطر، نزاع‌های شهری و میان همسایه‌ها، مقابله با تهدیدات، شخص/ خودرو/ شرایط مشکوک، را می‌توان در «قانون پلیس» جزو طبقه‌بندی «برقراری نظم و قانون» نیز دانست. به این ترتیب، مطابق با تحقیقات پیشین در این منطقه، پلیس بیشتر زمان خود را صرف انجام کارهای مرتبط با امور پلیسی می‌کند (به عبارت دیگر، بالای ۹۰ درصد کار پلیس رسیدگی به تخلفات رانندگی، اجرای مقررات و غیره است).

مکان‌های عملیات پلیسی یا وقوع جرم

پس از شناخت اقدامات عملیاتی پلیس مشتمل بر برخورد با جرایم و برقراری نظم و امنیت، دانستن مکان وقوع نیز می‌تواند با اهمیت باشد. به‌منظور نمایش مکان انجام فعالیت‌های پلیسی در شهر پورت مودی، از نقشه‌های تراکم کرنل^{۵۰} بهره گرفته شده است که رایج‌ترین روش برای ترسیم نقاط جرم‌خیز فعالیت پلیس است. با توجه به هشت طبقه‌بندی فعالیت پلیس و داده‌های پلیسی موجود برای ۱۴ سال، گزینه‌های بسیاری برای ترسیم نقشه وجود دارد. با وجود این، در اینجا برای اختصار، ما تنها نقشه جرم (جرایم خشونت‌آمیز، جرایم علیه اموال و انواع دیگر جرم) و وقایع مرتبط با امنیت و آسایش عمومی را با در نظر گرفتن تمام داده‌های ۱۴ سال ترسیم کردیم— و دیگر وقایع در ادارات پلیس در نظر گرفته نشدند. این کار به دو دلیل انجام شد. اول آنکه، از میان هشت طبقه‌بندی فعالیت پلیس، وقایع مرتبط با جرم و امنیت و آسایش عمومی در حدود ۸۰ درصد فعالیت پلیس را تشکیل می‌دهد. به این ترتیب، معتقدیم که این دو طبقه‌بندی نمایانگر بیشتر فعالیت‌های پلیس در سراسر شهر است. دوم آنکه، درباره انتخاب چارچوب زمانی ۱۴ سال، بررسی‌ها نشان داد که الگوهای سالانه نقشه‌های تراکم کرنل مشابه نقشه‌های ترسیم‌شده با داده‌های ۱۴ سال هستند.

50. kernel density (hotspot) maps

شکل ۶. تراکم کرنل وقایع مرتبط با امنیت و آسایش عمومی، پورت مودی، ۲۰۱۴-۲۰۱۱

نقشه تراکم کرنل برای وقایع مجرمانه در شکل ۵ نشان داده شده است. اولین نکته‌ای که جلب توجه می‌کند نقطه جرم‌خیز در ناحیه موسوم به «نیوپورت ویلیج» است. در این منطقه کاربری‌های متنوعی تعریف شده است و اماکنی نظیر رستوران، کافی‌شاپ، می‌کده، مراکز خرید و آپارتمان‌های مسکونی متعددی در آن وجود دارد. پیاده‌روها در این ناحیه پرازدحام بوده که از ویژگی‌های رایج مکان‌های مستعد فعالیت مجرمانه است (آندرسون و جینیون^{۵۱}، ۲۰۱۰؛ اشمیت^{۵۲}، ۱۹۶۰، ۱۹۶۰ ب). مکان دیگر روی نقشه، ساختمان اداره پلیس واقع در خیابان «سینت جان»، شاهراه اصلی شهر پورت مودی، است. سطح فعالیت پلیس در بیشتر جاهای خیابان سینت جان متعادل است و مکان‌های دارای بیشترین تراکم فعالیت پلیس، همانند نتایج به‌دست‌آمده در تحقیقات گذشته (گروبسک و پریدمور^{۵۳}، ۲۰۱۱)، می‌کده‌ها هستند. محله‌های مسکونی در غرب خیابان سینت جان، سایر نواحی جرم‌خیز را تشکیل می‌دهند.

در شکل ۶ وقایع مرتبط با آسایش و امنیت عمومی در نقشه تراکم کرنل نشان داده شده است. مانند نقشه تراکم کرنل برای جرایم، نقاط جرم‌خیز در «نیوپورت ویلیج» واقع شده‌اند. یکی از مکان‌های دارای

51. Andersen and Jenion

52. Schmid

53. Grubestic and Pridemore

تراکم رخداد در سطح متعادل در نیوپورت ولیج بیمارستان محلی است؛ این امر احتمالاً به دلیل گزارش رخدادها از بیمارستان است، مانند تماس‌های مرتبط با سلامت روانی. نکته جالب توجه در خیابان «سینت جان» تراکم پایین وقایع مربوط به آسایش و امنیت عمومی در مقایسه با وقایع جنایی است. وقایع مرتبط با امنیت و آسایش عمومی همچنان در مجاورت می‌کده‌ها پرتراکم است، اما تراکم کلی در امتداد بخش شرقی- غربی خیابان «سینت جان»^{۴۴} به آن صورت قابل مشاهده نیست. تراکم پایین تا متوسط در قسمت شمال غربی ساختمان اداره پلیس، که شامل مسیرهای گذر عابران، زمین بازی و پارک آبی و پارک اسکیت می‌شود، نیز درخور توجه است.

در مجموع، براساس شکل‌های ۵ و ۶، وقایع مرتبط با امنیت و آسایش عمومی در همان مکان وقوع وقایع جنایی رخ می‌دهند. با وجود این، وقایع جنایی در مکان‌های متعدد دیگر نیز واقع می‌شوند.

نتیجه‌گیری

پلیس خدمات متنوعی در سطح جامعه ارائه می‌دهد و مأموریت آنها شامل حفظ نظم در جامعه می‌شود که فراتر از برخورد با جرم و جرایم احتمالی است. با توجه به روند کاهشی کلی جرم در دهه‌های اخیر، شناخت فعالیت‌های پلیسی که هزینه‌کرد مالی به دنبال دارند می‌تواند موضوع بااهمیتی برای مطالعه باشد. در تحلیلی که در این مطالعه انجام شد هزینه‌کردها در امور پلیسی، انواع فعالیت پلیس و مکان این فعالیت‌ها در شهر «پورت مودی»، که شهری کوچک در ناحیه کلانشهر ونکوور است، بررسی شد.

یافته‌ها از داده‌های موجود حکایت از آن دارند که اگرچه هزینه‌کرد امور پلیسی در حال افزایش است، این افزایش متناسب با افزایش هزینه‌های دیگر ارائه‌دهندگان خدمات اجتماعی است. در سه دهه اخیر، نسبت هزینه‌کرد در امور پلیسی در شهر «پورت مودی» به بودجه شهر بین ۱۵ و ۲۱ درصد متغیر بوده است. با بررسی فعالیت‌های پلیسی مرتبط با این هزینه‌کردها براساس داده‌های وقایع پلیسی، مشخص شد که برخلاف کاهش چشمگیر در نرخ جرایم گزارش شده (تعداد جرایم به ازای هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر)، تعداد وقایع پلیسی به‌طور کلی افزایش جزئی داشته است. به‌علاوه، اگر رشد زیاد جمعیت در «پورت مودی» را در نظر بگیریم، تقریباً نیمی از کاهش نرخ جرم با افزایش جمعیت پایه مرتبط است و نیم دیگر از کاهش نرخ جرم را می‌توان با توجه به کاهش متعادل جرایم علیه اموال از سال ۲۰۰۱ توضیح داد. با توجه به

افزایش چشمگیر پیچیدگی کار پلیس که در مطالعه‌های اخیر مشاهده شده است، احتمال کاهش مجموع حجم کار پلیس پورت مودی در نتیجه این کاهش غیرمحمتمل است.

در مجموع، بین ۲۰ تا ۳۰ درصد از کل وقایع پلیسی را می‌توان با عنوان جرم تعریف شده طبقه‌بندی کرد. بین سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۱۴، آمار به‌ثبت‌رسیده از وقایع مرتبط با امنیت و آسایش، بیشترین بخش فعالیت پلیس را تشکیل می‌دهد؛ اکثریت قریب به اتفاق وقایع پلیسی شهر پورت مودی مرتبط با جرم و پیشگیری از جرم هستند. همچنین، الگوی مکانی وقایع پلیسی براساس دسته‌بندی فعالیت‌ها متفاوت است. وقایع جنایی بیشتر در نواحی که کاربردهای گوناگونی از محیط شده و دسترسی عابران پیاده به آن‌ها زیاد است، متمرکز هستند؛ اگرچه وقایع مرتبط با آسایش و امنیت در مکان‌های مشخصی متمرکز شده است، اما باید توجه داشت که در این مکان‌ها صرفاً گزارش‌ها ثبت شده است ولی مکان واقعی وقوع T جای دیگری است. انواع فعالیت‌های پلیس در «پورت مودی» با مطالعات انجام‌شده در بریتانیا و استان بریتیش کلمبیا در کانادا همخوانی داشته و نشان می‌دهد که بیشتر حجم کار پلیس مرتبط با جرم و پیشگیری از جرم است. در مطالعات آتی می‌توان به بررسی انواع دیگر وقایع پلیس، هم در زمان‌ها و هم مکان‌های مختلف، پرداخت و الگوهای دیگر در این منطقه و مناطق دیگر را شناسایی کرد.

منابع:

- Andresen, MA and Jenion, GW. (2010) Ambient populations and the calculation of crime rates and risk. *Security Journal* 23(2): 114–133.
- Caputo, T and McIntyre, ML. (2015). Addressing role and value in policing: toward a sustainable policing framework. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management* 38(2): 265–278.
- Clarke, CA. (2002). Between a rock and a hard place: RCMP organizational change, *Policing: An International Journal of Police Strategies and Management* 25(1): 14–31.
- Demers S, Palmer A and Griffiths CT. (2007). Vancouver Police Department patrol deployment study. Vancouver, BC: Vancouver Police Department. Available at: <http://vancouver.ca/police/assets/pdf/studies/vpd-study-patrol-deployment.pdf> (accessed 15 December 2017).
- Drummond, D. (2012). Commission on the Reform of Ontario's Public Services. Public Service for Ontarians: A Path to Sustainability and Excellence. The Drummond Report. Queen's Printer for Ontario, Toronto. Available at: <http://www.fin.gov.on.ca/en/reformcommission/chapters/report.pdf> (accessed 23 August 2017).
- Farrell G, Tseloni A, Mailley J and Tilley N. (2011). The crimedrop and the security hypothesis. *Journal of Research in Crime and Delinquency* 48(2): 147–175.
- Federation of Canadian Municipalities. (2012a). Towards equity and efficiency in policing: a report on policing roles, responsibilities and resources in Canada. Available at: http://www.fcm.ca/Documents/reports/Towards_Equity_and_Efficiency_in_Policing_EN.pdf (accessed 23 August 2017).
- Federation of Canadian Municipalities. (2012b). Policy statement on community safety and crime prevention. Standing Committee on Community Safety and Crime Prevention. Available at:

http://www.fcm.ca/Documents/corporate-resources/policystatements/Community_Safety_and_Crime_Prevention_Policy_Statement_EN.pdf (accessed 23 August 2017).

- Griffiths CT, Pollard N and Stamatakis T. (2015) Assessing the effectiveness and efficiency of a police service: the analytics of operational reviews. *Police Practice and Research* 16(2): 175–187.
- Grubestic, TH and Pridemore, W. (2011). Alcohol outlets and clusters of violence. *International Journal of Health Geographics* 10(1): Article 1.
- HerMajesty's Inspectorate of Constabulary. (2012). *Taking Time for Crime: A Study of How Police Officers Prevent Crime in the Field*. London, UK: HerMajesty's Inspectorate of Constabulary.
- Institute for Canadian Urban Research Studies. (2014). *Economics of Policing: Complexity and Costs in Canada 2014*. Burnaby, BC: Institute for Canadian Urban Research Studies.
- Kempa, M. (2014). *Understanding the Historical Relationship Between Economics and Change in Policing: a Policy Framework*. Canadian Police College Discussion Paper Series. Ottawa, ON: Canadian Police College.
- Lithopoulos, S and Rigakos, GS. (2005). Neo-liberalism, community, and police regionalization in Canada: a critical empirical analysis. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management* 28(2): 337–352.
- Malm A, Pollard N, Brantingham PJ, Tinsley P, Plecas D, Brantingham PL, Cohen I and Kinney B. (2005). *A 30 Year Analysis of Police Service Delivery and Costing: 'E' Division*. Burnaby, BC: Institute for Canadian Urban Research Studies.
- McFee, D. (2013) Standing Committee on public safety and national security. 41st Parliament, 1st session, January 31. Available at: <http://www.parl.gc.ca/HousePublications/Publication.aspx?DocId%5950911&Language%4E&Mode%41#Int-7860663> (accessed 17 January 2017).

- Public Safety Canada. (2014). The economics of policing. Available at: <http://www.publicsafety.gc.ca/cnt/cntrng-crm/plcng/cnmcs-plcng/index-eng.aspx> (accessed 23 August 2017).
- Reiss, AJ Jr. (1973). *The Police and the Public*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Ryan, JF. (2003). Community policing and the impact of the COPS Program: A potential tool in the local war on terrorism. In: Roberts, AR (ed.) *Critical Issues in Crime and Justice*, 2nd edn. Thousand Oaks, CA: SAGE, 134–147.
- Schmid, CF. (1960a). Urban crime areas: part I. *American Sociological Review* 25(4): 527–542.
- Schmid, CF. (1960b). Urban crime areas: part II. *American Sociological Review* 25(5): 655–678.
- Scott MS and Goldstein, H. (2005). *Shifting and Sharing Responsibility for Public Safety Problems. Problem-Oriented Guides for Police Response Guide Series, No. 3*. Washington, DC: US Department of Justice, Office of Community Oriented Policing Services.
- Vaughan AD, Hewitt AN, Andresen MA and Brantingham PL. (2016). Exploring the role of the environmental context in the spatial distribution of calls-for-service associated with emotionally disturbed persons. *Policing: A Journal of Policy and Practice* 10(2): 121–133.
- Webster, JA. (1970). Police task and time study. *Journal of Criminal Law, Criminology and Police Science* 61(1): 94–100.